

Alle werken zijn geschreven door componisten die op een of andere manier met discriminatie werden geconfronteerd en wier muziek geen deel uitmaakt van het gangbare kunstliedrepertoire. Met dit programma openen Lisa en Federica de canon voor stemmen die historisch vaak buiten beeld zijn gebleven, onder meer vrouwen en queer componisten.

Toch vormt deze gedeelde biografische achtergrond niet het enige thema van het programma. De rode draad ontstaat juist uit de diversiteit van het repertoire zelf: romantisch kunstlied ontmoet chanson, humor ontmoet melancholie, intimiteit ontmoet karikatuur. Juist in hun onderlinge verschillen versterken de werken elkaar en vormen ze samen een kleurrijk geheel, zo rijk geschakeerd dat het bijna speels aandoet om het eenvoudigweg 'lied' te noemen.